

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu, jo, novērtējot Komisijas izmantoto privātā kreditora kritēriju, ir balstījusies uz nepareizu juridisku normu. Vispārējā tiesa esot konstatējusi, ka Komisijai bija jāveic papildu analīze par dažādu atgūšanas metožu priekšrocībām un jāsalīdzina dažādu valsts prasījumu atgūšanas procedūru ilgums. Komisija apgalvo, ka tai neesot jāveic izsmēloši aprēķini, bet gan jāņem vērā tikai faktori, kurus lemšanā ievērotu privāts kreditors.

Turklāt Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu, jo tā, lai noraidītu argumentu par privātā kreditora rīcību, pierādīšanas pienākumu nepamatoti uzlikusi Komisijai, proti, noteikusi tai pienākumu iesniegt papildu pierādījumus, it īpaši par dažādo procedūru ilgumu, vai pienākumu salīdzināt dažādu efektīvas prasījumu atgūšanas veidu un laikposmu ietekmes apjomu.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu apvienojumā ar LESD 296. pantu, kā arī Protokolu Nr. 8, jo tā nepamatoti esot pieņēmusi, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu par to, ka ir izpildīti nosacījumi par tirdzniecības starp dalībvalstīm ietekmēšanu un konkurences kropļošanu vai draudiem to kropļot. Vispārējā tiesa nemaz neesot ņēmusi vērā, ka, pamatojoties uz primārajām tiesībām, proti, Protokolu Nr. 8, kas ir lēmuma juridiskais pamats, ir jāpieņem, ka attiecīgais atbalsts kropļo konkurenci vai draud to kropļot, tādēļ papildu pamatojums par nosacījumiem attiecībā uz tirdzniecību un konkurenci lēmumā būtu bijis lieks.

(¹) Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā — Protokols Nr. 8 par Polijas tērauda rūpniecības restrukturēšanu (OV L 236, 23.09.2003., 948. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 16. maija spriedumu lietā T-145/08 Atlas Transport GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Atlas Air Inc. 2011. gada 29. jūlijā iesniedza Atlas Transport GmbH

(Lieta C-406/11 P)

(2011/C 311/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Atlas Transport GmbH (pārstāvis — K. Schmidt-Hern, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Atlas Air Inc.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 16. maija spriedumu lietā T-145/08;
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 24. janvāra lēmumu lietā R 1023/2007-1;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu ITSB un Vispārējā tiesa esot pārkāpuši Regulas par Kopienas preču zīmi 59. panta trešo teikumu, kas nosaka pienākumu izklāstīt apelācijas sūdzības pamatojumu. Ar apstrīdēto lēmumu ITSB un Vispārējā tiesa esot pārkāpuši arī Regulas Nr. 40/94 60. pantu kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punktu, kā arī dalībvalstu atzītos tiesību principus. Process ITSB esot bijis obligāti jāaptur tādējādi, ka termiņš apelācijas sūdzības iesniegšanai nebūtu beidzies.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 1. augustā iesniedza Amtsgericht Münster (Vācija) — Kriminālprocess pret Thomas Karl-Heinz Kerkhoff

(Lieta C-408/11)

(2011/C 311/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Münster

Lietas dalībnieki pamata procesā

Thomas Karl-Heinz Kerkhoff

Staatsanwaltschaft Münster

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2006/126/EK (¹) 11. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij ir tiesības ilgstoši atteikties atzīt vadītāju apliecību, kuru ir izdevusi cita dalībvalsts, ja iepriekš tās turētājam šī apliecība ir bijusi atņemta pirmās dalībvalsts teritorijā, nenosakot atsevišķu termiņu, kurā ir spēkā aizliegums izsniegt jaunu vadītāju apliecību vai ja pa to laiku aizlieguma termiņš ir beidzies?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīva 2006/126/EK par vadītāju apliecībām (Pārstrādāta versija) (OV L 403, 18. lpp.).